

La comptabilitat del mal

Avui dia, la novel·la anglesa més coneguda utilitza tota la saviesa del segle XIX per descriure el segle XXI. Ian McEwan, Martin Amis, Kazuo Ishiguro i Julian Barnes, per citar-ne només uns quants, han dut el realisme molt lluny amb una brillantor indiscutida.

Però hi havia una altra línia, la de les novel·les escrites sense acabar de creure-hi, la metaficció juganera i irònica que ve com a mínim de Laurence Sterne i que té un representant il·lustre en B.S. Johnson (Londres, 1933-1973), de qui Libros del Silencio acaba de publicar una novel·la singular: *La contabilidad privada de Christie Malry*.

El protagonista del llibre duu al límit la coneguda reflexió de Nietzsche: necessitem tornar el mal que ens fan, però no necessàriament a la persona que ens l'ha fet. Christie Malry segueix les instruccions sobre comptabilitat que va proporcionar Luca Pacioli al segle XV, però ell les utilitza per fer les paus amb el món: computa en el deure les ofenses que rep, i en l'haver les revenges que duu a terme per compensar-les.

Christie Malry comença fent petites entremaliadures i de mica en mica els números van pujant. Com més ultratjat se sent, més mal ha de fer. Aquesta barreja entre lògica i sentiments és la que comparteixen els psicòpates, els terroristes i certa delinqüència social. Si el nostre enemic és "el sistema", podem contraatacar per qualsevol banda i farem justícia igualment: cremar un contenidor pot ajudar a compensar les dificultats a l'hora de trobar feina; una loteria babilònica practicada per cèl·lules d'una sola persona.

El més curiós d'aquesta novel·la és la consciència literària dels personatges. Així, el protagonista no té temps d'organitzar el funeral de la seva mare perquè, diu, "la novel·la és molt curta". Poc després, un perso-

L'apunt

El més curiós d'aquesta novel·la és la consciència literària dels personatges. Així, el protagonista no té temps d'organitzar el funeral de la seva mare perquè, diu, "la novel·la és molt curta". Poc després, un personatge secundari es refereix a un altre dient: "Fa l'efecte que passarà malalt la resta de la novel·la."

natge secundari es refereix a un altre dient: "Fa l'efecte que passarà malalt la resta de la novel·la."

L'any 2004, el novel·lista Jonathan Coe va publicar una biografia de B.S. Johnson. En el pròleg de *La contabilidad privada de Christie Malry*, John Lanchester explica que aquesta va ser l'última novel·la que va publicar abans de suïcidar-se. Com succeeix en les novel·les postmodernes, la millor crítica ve incorporada en el llibre: "Avui, la novel·la únicament hauria de proposar-se ser divertida, brutal i curta". *

B.S. Johnson
va publicar
'La contabilidad
privada de Christie
Malry' just abans
de suïcidar-se
ARXIU